

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 31Sas/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100459
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Jitka Mlynarčíková, PhD.,
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100459.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Jitkou Mlynarčíkovou, PhD., LL.M., v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 75, 974 89 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/SSVRODPPKPC1/SOC/2024/4474 Ant zo dňa 10. 04. 2024 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie žalovaného č. UPS/US5/SSVRODPPKPC1/SOC/2024/4474 Ant zo dňa 10. 04. 2024 z r u š u j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý v plnom rozsahu nahradiť žalobkyni dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Žalobkyňa žiadosťou zo dňa 29. 09. 2023 požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota (ďalej len „orgán verejnej správy prvého stupňa“) o peňažný príspevok na opatrovanie svojej dcéry F. B., nar. XX. XX. XXXX. V prvostupňovom administratívnom konaní bol posúdený zdravotný stav F. B. posudkovým lekárom, ktorý vypracoval lekársky posudok zo dňa a 09. 09. 2022. Dňa 10. 10. 2022 bol vypracovaný posudkový záver, vrátane posúdenia odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach. Stupeň odkázanosti dosahoval hodnotu II. pri počte 85 bodov. Sociálne šetrenie bolo vykonané zamestnankyňou orgánu verejnej správy prvého stupňa dňa 10. 10. 2022. Následne bol vypracovaný komplexný posudok zo dňa 13. 10. 2022, podľa ktorého miera funkčnej poruchy mal. F. B. je 60 % podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon č. 447/2008 Z. z.“), skupiny III. 8. c) a považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodujúcim pre stanovenie miery funkčnej poruchy u mal. F. B., vychádzajúc z odborných vyšetrení, je cukrovka detského veku a I. typu na inzulínovej terapii. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia bolo navrhnuté kompenzovať formou peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie. Maloletá F. B. nie je v zmysle komplexného posudku zo dňa 13. 10. 2022 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, je však odkázaná na sprievodcu. Peňažný príspevok na opatrovanie jej nebol v komplexnom posudku navrhnutý.

2. Orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodnutím č. RS1/OPPnKŤZPaPČ/SOC/2023/47655 - 5 zo dňa 01. 12. 2023 podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. nepriznal žalobkyni peňažný príspevok na

opatrovanie (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že bol stanovený stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby II. podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 448/2008 Z. z.“). Ďalej skonštatoval, že maloletý F. B. pri zdravotnom postihnutí nevznikajú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré je možné kompenzovať príspevkom na opatrovanie podľa Zákona č. 447/2008 Z. z.. Maloletá F. B. je pri základných sebaobslužných úkonoch sebestačná, dokáže si zabezpečiť všetky každodenné úkony, samostatne sa dokáže pohybovať a orientovať, potrebuje pomoc pri osobnej hygiene a celkovom kúpeľi, potrebuje dohľad dospeléj osoby ako dieťa porovnateľné v jej veku. Orgán verejnej správy prvého stupňa ďalej v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že dohľad je nevyhnutný pri meraní cukru, vyhodnotení uskutočneného merania a navolení inzulínových jednotiek. Zvýšený dohľad je potrebný pri správnom aplikovaní inzulínu, pri sledovaní hladín glykémie v krvi, pri dodržiavaní diétného režimu, čo patrí do oblasti zdravotnej starostlivosti. Napokon uzavrel, že maloletá F. B. nespĺňa podmienky v zmysle § 14 ods. 4 Zákona č. 448/2008 Z. z. a nie je odkázaná na osobné, riadne opatrovanie, a preto sa peňažný príspevok na jej opatrovanie nepriznal.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 26. 12. 2023. V odvolaní poukázala na individuálnosť posudzovania každého prípadu ako i na to, že s poukazom na Dohovor o právach dieťaťa je potrebné zohľadniť aj prílohu č. 2 k zákonu č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 461/2003 Z. z.“), v ktorej sú vymenované choroby a stavy, vyžadujúce si osobitnú starostlivosť, vrátane nároku na osobitnú starostlivosť u dieťaťa do 15 rokov. Ďalej v odvolaní poukázala na starostlivosť o maloletú 8 ročnú dcéru v závislosti od aktuálnej hyperglykémie a hypoglykémie, ako i na to, že maloletá navštevuje 3. ročník základnej školy a základnú umeleckú školu, stravuje sa doma, nakoľko škola neposkytuje diabetickú stravu. Starostlivosť o maloletú označila za náročnú. Žalobkyňa je samostatne zárobkovo činnou osobou a jej manžel je vodič z povolania a odchádza na týždňové až dvojtýždňové služobné cesty do zahraničia, vzhľadom na čo starostlivosť o maloletú F. je na 90% na žalobkyňi. Žalobkyňa tiež v odvolaní uviedla, že starostlivosť o maloletú vyžaduje sledovanie jej zdravotného stavu, dopichovanie inzulínu, dopĺňanie sacharidov, sledovanie glykémie, prispôsobenie jedálnička, prepočítavanie potravín a sacharidových jednotiek a v prípade ochorenia (v porovnaní s dieťaťom netrpiacim cukrovkou) sledovanie ketónov v moči, podávanie stravy primeranej glykémii a ochoreniu, podávanie inzulínu navyše, resp. jeho vynechanie. K odvolaniu pripojila lekársky nález z detského endokrinologického vyšetrenia zo dňa 03. 12. 2023. Odvolanie bolo orgánom verejnej správy prvého stupňa predložené žalovanému.

4. Žalovaný v rodine žalobkyne dňa 04. 03. 2024 telefonicky vykonal sociálne zisťovanie o čom spísal Záznam zo sociálnej posudkovej činnosti, pri ktorom od žalobkyne (matky) zistil, že maloletá F. B. býva v rodinnom dome s rodičmi a mladšou sestrou a matka, ktorá je žiadateľkou o peňažný príspevok na opatrovanie má živnosť a vyrába veci z minerálnych kameňov. Maloletá F. navštevuje 3. ročník bežnej základnej školy a denne si aplikuje 4 krát inzulín, podľa glykémii sa dopicháva inzulín podľa potreby. Senzor, ktorý meria glykémiu krvi u maloletej je prepojený prostredníctvom aplikácie s mobilným telefónom žalobkyne. Žalobkyňa uviedla, že maloletú dcéru musí mať stále pod dohľadom. Nakoľko senzor nie je presný, cukor radšej premeriava. Učítelia sú upovedomení o zdravotnom stave maloletej F. a balíček na hypoglykémiu v prípade potreby má u seba aj triedna učiteľka, inzulín jej neaplikujú. Maloletá si nechce aplikovať inzulín, tento jej aplikujú len rodičia, hlavne matka, nakoľko otec chodí na týždňovky. Žalobkyňa uviedla, že príspevok na opatrovanie žiada z dôvodu, aby mohla maloletú dcéru stále kontrolovať a aj po finančnej stránke, nakoľko veci potrebné k meraniu glykémii sú finančne náročné. Maloletú treba v noci dokrímiť, pričom ráno nevie, že jedla. V noci maloletá nespôlpracuje, ťažko ju zobudiť. Po vyučovaní má maloletá F. krúžky - maľovanie, šikovné ručičky a tanečnú. V škole nemá obedy, nakoľko škola nezabezpečuje špeciálnu stravu. Žalobkyňa tiež uviedla, že maloletá je ako bežné dieťa v jej veku, len, keď ma hypoglykémiu, musí sedieť, oddychovať a zle sa cíti. Od decembra 2023 má výkyvy glykémii a žalobkyňa nevie dobre nastaviť glykémiu ani stravou a ani inzulínom. K stravovaniu a pitnému režimu, vrátane úkonov stravovania žalobkyňa uviedla, že nákupy a celodennú stravu zabezpečuje ona. Maloletá má celodennú stravu naváženú a pripravené jedlo je schopná si naservírovať na tanier a preniesť z jedného miesta na druhé. Pri jedení a pri pitnom režime je samostatná, keď sa cíti dobre. K vyprázdňovaniu močového mechúra a hrubého čreva žalobkyňa uviedla, že maloletá F. prejde na WC samostatne, zvládne manipuláciu s odevom pred a po vyprázdnení, záujme vhodnú polohu, vykoná potrebu a účelnú očistu po vyprázdnení. V rámci osobnej hygieny samostatne prejde do kúpeľne, samostatne si zabezpečí bežné úkony osobnej hygieny

ako je umytie tváre, rúk, zubov a úpravu vlasov. Nechty na rukách a nohách strihá maloletej žalobkyňa. Pri hypoglykémii maloletej pomáha žalobkyňa. Vo vzťahu k úkonom celkového kúpeľa žalobkyňa uviedla, že v kúpeľni je vaňa, do ktorej F. vojde samostatne, vo vani stojí a žalobkyňa ju poumýva, vrátane umytia vlasov, osprchovania a poutierania. Pokiaľ ide o úkony obliekania a vyzliekania odev na oblečenie pre maloletú pripravuje žalobkyňa, pričom pri obliekaní, vyzliekaní a obúvaní je maloletá samostatná, keď sa cíti dobre. Maloletá je tiež samostatná pri zmene polohy zo sedu do ľahu a opačne, pri zmene z boku na bok, ako aj pri zmene polohy zo sedu do stoja a opačne. V sede vydrží aspoň 30 minút a je schopná vydržať v stoji aspoň 10 minút. Po schodoch prejde samostatne, ako i po rovine. Časom, osobou a miestom je maloletá F. orientovaná primerane k veku. Maloletá pravidelne lieky neužíva, sporadicky len na alergiu, inzulín jej aplikujú rodičia. Užíva len vitamíny, ktoré jej dávkuje žalobkyňa. Nemá psychické postihnutie a v tomto smere dohľad nevyžaduje.

5. Na podklade posudkovej činnosti vykonanej žalovaným dňa 04. 03. 2024 prostredníctvom telefonického rozhovoru so žalobkyňou a na podklade preskúmania spisovej dokumentácie orgánu verejnej správy prvého stupňa bol dňa 27. 03. 2024 vypracovaný posudkový záver, v ktorom sa konštatuje, že pri zdravotnom postihnutí maloletej F. B. nie sú preukázané závažné poruchy zmyslov, a to zraku a sluchu alebo psychické zmeny, pre ktoré by vyžadovala trvalý dohľad inej fyzickej osoby. Maloletá potrebuje pomoc inej osoby pri dodržiavaní liečebného režimu, pričom pri vykonávaní ostatných sebaobslužných činností je samostatná rovnako ako ostatné deti v jej veku. Maloletá je plne mobilná, orientovaná, nevyžaduje celodennú starostlivosť, pričom s odkazom na § 14 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudzovanie odkázanosti nepľnoletej fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na pomoc inej fyzickej osoby pri denných činnostiach sa nevzťahuje na poskytovanie pomoci pri zdravotnej starostlivosti.

6. V rámci odvolacieho konania posudkový lekár žalovaného vypracoval dňa 10. 03. 2024 lekársky posudok, pričom pri posúdení zdravotného stavu maloletej F. B. vychádzal z lekárskeho nálezu všeobecnej lekárky pre deti a dorast zo dňa 09. 06. 2022, z prepúšťacej správy z hospitalizácie na detskom oddelení Všeobecnej nemocnice Rimavská Sobota od 08. 01. 2021 do 15. 01. 2021 a z diabetologického vyšetrenia zo dňa 13. 12. 2023. Na účel posúdenia stupňa odkázanosti podľa prílohy č. 3 Zákona č. 448/2008 Z. z. jednotlivé činnosti hodnotil takto: stravovanie a pitný režim (10 bodov), vyprázdňovanie močového mechúra (10 bodov), vyprázdňovanie hrubého čreva (10 bodov), osobná hygiena (10 bodov), celkový kúpeľ (5 bodov), obliekanie, vyzliekanie (10 bodov), zmena polohy, sedenie a státie (10 bodov), pohyb po schodoch (10 bodov), pohyb po rovine (10 bodov), orientácia v prostredí (10 bodov), dodržiavanie liečebného režimu (5 bodov), potreba dohľadu (5 bodov). Celkovo dcéra žalobkyne získala 105 bodov, čomu prislúchal stupeň odkázanosti I.

7. Vychádzajúc z lekárskeho posudku zo dňa 10. 03. 2024 a posudkového záveru zo dňa 27. 03. 2024, žalovaný v komplexnom posudku zo dňa 02. 04. 2024 nenavrhol dcére žalobkyne príspevok na opatrovanie. Odkázal na § 14 ods. 2 a 4 Zákona č. 447/2008 Z. z.. V komplexnom posudku uviedol, že zdravotný stav maloletej F. B. bol objektivizovaný lekáorskými nálezmi nachádzajúcimi sa v spisovej dokumentácii, pričom posudkový lekár žalovaného zohľadnil skutočnosti uvádzané žalobkyňou pri posudzovaní odkázanosti jej maloletej dcéry s ťažkým zdravotným postihnutím na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 Zákona č. 448/2008 Z.z.. Rešpektujúc ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z.z. bol v danom prípade určený I. stupeň odkázanosti s počtom 105 bodov podľa prílohy č. 3 k Zákonu č. 448/2008 Z. z.. Žalovaný napokon uzavrel, že u maloletej F. B. sa nejedná o taký stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby, ktorý by podmieňoval odkázanosť na opatrovanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení, a preto sa peňažný príspevok na opatrovanie nenavrhuje.

8. Na základe tohto komplexného posudku žalovaný rozhodnutím č. UPS/US5/SSVRODPPKPC1/SOC/2024/4474 Ant zo dňa 10. 04. 2024 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Nad rámec toho poukázal na čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a zdôraznil, že znenie Zákona č. 447/2008 Z. z. týkajúce sa podmienok poskytnutia peňažného príspevku na opatrovanie neodporuje Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, pretože nesúlad týchto ustanovení vnútroštátneho predpisu s predmetnou medzinárodnou zmluvou nebol Ústavným súdom SR do dnešného dňa vyslovený. Metodológia zisťovania odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach je striktna a pomerne podrobne upravená v prílohe č. 3 k Zákonu č. 448/2008 Z. z., pričom ide o kogentné ustanovenia. Postupy upravené uvedenou prílohou je orgán verejnej správy povinný dodržiavať pri každom ochorení, potenciálne

odôvodňujúcim poskytnutie niektorých z kompenzačných príspevkov. Žalovaný si nemohol vybrať, že pri ochorení na cukrovku nebude skúmať také položky ako napr. osobná hygiena, celkový kúpeľ a pod.. Úkony síce na prvý pohľad s ochorením na cukrovku nemusia primárne vždy súvisieť, ide však o oblasti a úkony sebaobsluhy, ktoré orgány verejnej správy musia vyhodnocovať vždy a postupovať striktne podľa prílohy č. 3 k Zákonom č. 448/2008 Z. z.. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom, nakoľko mieru odkázanosti maloletej F. B. na opatrovanie zisťoval vo všetkých dvanástich oblastiach, ktoré príloha č. 3 k Zákonom č. 448/2008 Z.z. upravuje. Žalovaný napokon v napadnutom rozhodnutí uzavrel, že na základe vykonanej lekárskej posudkovej činnosti dospel k záveru, že u maloletej sa jedná o taký stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby, ktorý nepodmieňuje odkázanosť na opatrovanie. Napadnuté rozhodnutie bolo žalobkyni doručené dňa 19. 04. 2024.

Správna žaloba

9. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa včas správnu žalobu. Správna žaloba bola podaná dňa 19. 06. 2024 na poštovú prepravu prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. a bola doručená správne súdu dňa 20. 06. 2024. V správnej žalobe žalobkyňa opísala zdravotný stav maloletej dcéry, poukázala na výskyt vyšších glykémii a nevyhnutnosť starostlivosti o maloletú, čo popisuje i lekárska správa zo dňa 08. 08. 2023 a zo dňa 13. 09. 2023. V podstatnom namietala, že zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia je strohé a vnútorne nekonzistentné, keď na jednej strane sa v ňom uvádza, že maloletá F. je pri všetkých základných sebaobslužných úkonoch sebestačná a na strane druhej sa v ňom uvádza, že potrebuje pomoc pri osobnej hygiene a celkovom kúpeľi. Konštatovanie, že maloletá potrebuje dohľad rovnako ako iné deti v jej veku je negované tvrdením, že dohľad potrebuje pri liečebných úkonoch a následne i tým, že tento dohľad patrí do oblasti zdravotnej starostlivosti. Žalobkyňa namietala nezrozumiteľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom bez ďalšieho objasnenia (napr. uvedením ako boli bodovo hodnotené jednotlivé druhy sebaobslužných úkonov) sa v ňom uvádza, že maloletá dosiahla II. stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby. Podľa žalobkyne pri aplikácii ustanovení Zákona č. 447/2008 Z.z. nebola použitá správna úvaha orgánu verejnej správy v prospech najlepšieho záujmu maloletej. Žalobkyňa poukázala na najnovšie lekárske správy, a to na lekársku správu zo dňa 13. 12. 2023, ktorá preukazuje zhoršujúci sa trend ohľadom náročnosti pri kompenzácii ochorenia maloletej F.. Žalobkyňa tiež namietala, že žalovaný sa odchýlil od určenia stupňa odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby, keď tento dosiahol len I. stupeň oproti II. stupňu odkázanosti určenom orgánom verejnej správy prvého stupňa, pričom neobjasnil, ako k určeniu tohto stupňa odkázanosti dospel. Žalovaný sám v komplexnom posudku však konštatuje, že maloletá F. B. úkony zvláda len vtedy, keď sa cíti dobre. Žalovaný podľa žalobkyne napriek skutočnosti, že popísal a zachytil, v čom spočíva problematickosť a náročnosť nie bežnej rodičovskej starostlivosti o maloletú F., túto žiadnym spôsobom nepremietol do záveru ohľadom posúdenia odkázanosti maloletej na pomoc inej osoby. Žalobkyňa zdôraznila, že maloletá máva od decembra 2023 výkyvy glykémie, ktoré žalobkyňa nevie dobre ovplyvniť ani stravou ani inzulínom. Zdravotný stav maloletej si vyžaduje intenzívnu celodennú aj nočnú starostlivosť žalobkyne, nejedná sa výlučne len o jednoduché dodržiavanie liečebného režimu a prípravu stravy, pričom zabezpečovanie pomoci maloletej, ktorá je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím definovaným ako cukrovka detského veku, je takého charakteru, že žalobkyni znemožňuje plnohodnotne sa venovať jej zamestnaniu. Žalobkyňa tiež poukázala na závažnosť ochorenia maloletej, ktoré predstavuje vrodenú alebo nevyliciteľnú nefunkčnosť pankreasu ako endokrinné žľazy vylučujúcej inzulín, čo má dopad na mnohé procesy v organizme. Starostlivosť o maloletú F. nie je typickou starostlivosťou o dieťa v danom veku, ale vyplýva a je priamo naviazaná na zdravotné postihnutie dieťaťa, pričom starostlivosť si dieťa oproti dospeléj osobe nezabezpečuje a túto musí nahrádzať rodič. Žalobkyňa v ďalšom poukázala na čl. 41 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 23 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 28 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím s tým, že orgány verejnej správy pristúpili k výkladu ustanovení Zákona č. 447/2008 Z. z. a jeho aplikácii v predmetnom prípade spôsobom, ktorý odporuje citovaným článkom Ústavy Slovenskej republiky a Dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalobkyňa odkázala na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžsk/42/2017 zo dňa 24. 10. 2018 a na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. 10. 2016. Žalobkyňa v súvislosti s vekom maloletej (8 rokov) namietala, že orgány verejnej správy nezohľadnili jej rozumovú vyspelosť, a že maloletá nevie dostatočne rozpoznať dôsledky svojho ochorenia, nevie si sama správne zanalyzovať nameranú hodnotu glykémie, aplikovať správne množstvo inzulínu a následne si ho sama podať. Liečebný postup maloletej zabezpečuje žalobkyňa ako jej matka, pričom maloletej pravidelne meria hladiny

inzulínu, ako i ďalších zdravotných ukazovateľov, zabezpečuje správne dávkovanie podaného množstva inzulínu, vykonáva dennú starostlivosť o pomôcky, zabezpečuje diétny režim maloletej a vykonáva trvalý dohľad nad denným režimom dieťaťa, ktorý nie je zameraný na plnenie bežnej rodičovskej starostlivosti a saturáciu bežných detských potrieb. Žalobkyňa tiež namietala, že orgány verejnej správy neprihliadli na potrebu dohľadu v prípade maloletej podľa § 49 ods. 2 Zákona č. 448/2008 Z. z. s odôvodnením, že nemá závažné poruchy zmyslov, zraku a sluchu a ani psychické zmeny, pre ktoré by sa dohľad vyžadoval. Ďalej uviedla, že nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný zužuje hodnotenie potreby dohľadu len na prítomnosť poruchy zmyslov, či psychické poruchy, keďže právna úprava posudzovania potreby dohľadu takúto reštrikciu neuvádza. V tejto spojitosti poukázala ďalej na to, že stavy hypoglykémie či hyperglykémie sú nebezpečné preto, že prinášajú aj poruchu zmyslov či vnímania, únavu organizmu, nesústreďenosť, malátnosť, a preto si postihnutá osoba (zvlášť maloletá) nevie pomôcť sama a včas. Dobrá kompenzácia ochorenia maloletej je výsledkom intenzívnej starostlivosti žalobkyne o maloletú, pričom úkony dohľadu môže vykonávať iba riadne zaškolená osoba známa všetkých postupov. Žalobkyňa zdôraznila, že pri glykemickom výkyve maloletá potrebuje pomoc aj pri štandardných úkonoch, ktoré za normálnych okolností bežne zvláda. Žalobkyňa pre porovnanie poukázala na prílohu č. 4 k Zákonom č. 461/2003 Z.z., kapitolu IV. Choroby žliaz s vnútorným vylučovaním, výživy a premeny látok, v ktorej sa uvádza, že zdravotný stav spojený s ochorením diabetes mellitus vyžaduje osobitnú starostlivosť zo strany rodičov pri sledovaní celkového zdravotného stavu, sledovaní merateľných hodnôt, presnej aplikácii inzulínu v určených dávkach a v určenom čase, denný dozor, prevenciu akútnych zápalových ochorení, prípravu diéty, sprevádzanie do špecializovaných zdravotníckych zariadení, ošetrovaní komplikácií, a to do 15. roku veku dieťaťa. Žalobkyňa v správnej žalobe tiež citovala § 3 ods. 5, § 46 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), pričom mala za to, že orgány verejnej správy tieto zásady správneho konania pri vyhotovení posudkov a vydaní napadnutých rozhodnutí nerešpektovali, nakoľko riadne neposúdili skutočný rozsah potrebnej starostlivosti žalobkyne o maloletú a tiež nezohľadnili potrebu permanentného dohľadu nad maloletou. Napokon správne mu súdu navrhla, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, nakoľko vychádza z nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci a je založené na takom výklade a aplikácii ustanovení Zákona č. 447/2008 Z. z., ktoré je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o právach dieťaťa, Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím a zásadami Správneho poriadku a súčasne, aby zrušil aj prvostupňové rozhodnutie, ako rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré predchádzalo odvolaciemu konaniu a trpí rovnakými hmotnými a procesnými vadami ako napadnuté rozhodnutie žalovaného s tým, že vec vráti žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. K správnej žalobe žalobkyňa pripojila napadnuté rozhodnutie s komplexným posudkom, odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, obálku, doložku o autorizácii, prvostupňové rozhodnutie, novšiu lekársku správu z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 03. 2024 a tiež lekárske správy zo dňa 13. 12. 2023, 13. 09. 2023 a 08. 08. 2023.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný sa k správnej žalobe žalobcu vyjadril podaním zo dňa 04. 09. 2024, pričom zotrval na závere, že maloletá F. B. nespĺňa podmienky odkázanosti na opatrovanie. Poukázal na fakultatívnosť peňažného príspevku na opatrovanie a na jeho účel, ktorým je zmiernenie alebo prekonanie znevýhodnenia, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok a ktoré nie je schopná z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia prekonať sama. Zdôraznil, že účelom príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia nie je zabezpečovať základné životné potreby. Žalovaný nepoprel prednosť Dohovoru o právach dieťaťa s poukazom na čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky pred vnútroštátnymi zákonmi, avšak mal za to, že Zákon č. 447/2008 Z.z. neodporuje uvedenému Dohovoru. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na potrebu úsilia zo strany vnútroštátnych orgánov o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva s odkazom na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžsk/42/2017 zo dňa 24. 10. 2018 a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. 10. 2016, žalovaný uviedol, že postup orgánov verejnej správy v konaní o peňažných príspevkoch na kompenzáciu nebol s nimi v rozpore a účastníčke konania nevzniká automaticky nárok na kladné rozhodnutie orgánu verejnej správy. Vo vzťahu k žalobnej námietke, že maloletá F. B. je odkázaná na trvalý dohľad, žalovaný poukázal na bodové ohodnotenie posudzovania odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach vykonané zo strany posudkového lekára žalovaného. Žalovaný uzavrel, že postupoval v súlade so zákonom,

nakoľko mieru odkázanosti maloletej zisťoval vo všetkých dvanástich oblastiach, ktoré príloha č. 3 zákona upravuje a ktorými sú stravovanie a pitný režim, vyprázdňovanie močového mechúra, vyprázdňovanie hrubého čreva, osobná hygiena, celkový kúpeľ, obliekanie a vyzliekanie, zmena polohy, sedenie a státie, pohyb po schodoch, pohyb po rovine, orientácia v prostredí, dodržiavanie liečebného režimu a potreba dohľadu, pričom po sčítaní dosiahnutých 105 bodov bol maloletej určený I. stupeň odkázanosti na opatrovanie, a preto nespĺňa podmienky podľa § 14 ods. 4 Zákona č. 447/2008 Z. z. na kompenzáciu a nie je odkázaná na opatrovanie. Žalovaný poukázal na Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 28Sa/33/2018 - 104 zo dňa 31. 07. 2019. Ďalej uviedol, že organizácia komplexnej liečby cukrovky, injekčné podávanie inzulínu, sledovanie hladiny glykémie v krvi, stravovací a pohybový režim, či edukácia patria do oblasti zdravotnej starostlivosti upravenej zákonom č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov. Žalovaný napokon uviedol, že pri posudzovaní odkázanosti maloletej sa postupovalo aj so zreteľom na § 14 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. v rámci uplatnenia diskrečnej právomoci orgánu verejnej správy. Žalovaný navrhol, aby správny súd správnu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Súčasne uviedol, že nežiada, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie. K vyjadreniu k správnej žalobe žalovaný pripojil stanovisko posudkového lekára G. G. H. zo dňa 12. 08. 2024, ktorý uviedol že endokrinologické vyšetrenie zo dňa 13. 03. 2024 konštatuje vyššie ranné glykémie, občasné nočné hypoglykémie, pričom výkyvy glykémie sú pripisované aktuálne prekonanému infektu maloletou. Odporúčaná bola zmena inzulínu, úprava dávkovania a diéty diabetika. Posudkový lekár žalovaného ponechal stupeň odkázanosti na I. stupni s tým, že maloletá vyžaduje dopomoc inej osoby len pri dodržiavaní liečebného režimu.

Replika žalobkyne

11. Žalobkyňa podaním zo dňa 04. 10. 2024, ktoré bolo doručené správne mu súdu dňa 09. 10. 2024 uviedla, že žiada správny súd, aby vo veci nariadil pojednávanie. Žalobkyňa reagovala na doručené vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe podaním zo dňa 14. 10. 2024, ktoré bolo doručené správne mu súdu dňa 16. 10. 2024, v ktorom zopakovala, že maloletej bolo diagnostikované ochorenie diabetes mellitus 1. typu a že kompenzácia tohto ochorenia si vyžaduje jej 24 hodinovú starostlivosť o maloletú, pričom žalobkyni vyplýva rodičovská starostlivosť i voči ďalšej dcére. Poukázala na doplatky za zdravotnícke pomôcky súvisiace s liečbou a kompenzáciou dcérinho ochorenia. Organizáciu komplexnej liečby cukrovky, ktorú žalovaný zaradil do oblasti zdravotnej starostlivosti, vykonáva žalobkyňa. Ďalej poukázala na začiatok a koniec školského vyučovania u maloletej, ako i na to, že maloletá nenavštevuje školskú družinu, nestravuje sa v škole, nakoľko škola neposkytuje diabetickú stravu. Maloletá si inzulín sama nepichá a inzulín v prípade potreby nesmie maloletej podať ani triedna učiteľka, nakoľko to školský poriadok zakazuje. Inzulín podáva maloletej žalobkyňa a v prípade potreby dochádza do školy i počas vyučovania. Vo vzťahu k zníženiu stupňa odkázanosti žalovaným oproti orgánom verejnej správy prvého stupňa stanovenom II. stupni odkázanosti žalobkyňa poukázala na to, že u maloletej nenastala žiadna zmena k zlepšeniu jej ochorenia.

12. Duplika žalovaným nebola podaná.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

13. Zákomom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný (§ 10 SSP a § 13 ods. 3 SSP) preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý mu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP v spojení s § 6 ods. 2 písm. c) SSP), a to na nariadenom pojednávaní dňa 12. 08. 2025, pričom dospel k záveru, že správna žaloba je čiastočne dôvodná.

14. Žalobkyňa svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní dňa 12. 08. 2025 ospravedlnila podaním doručeným správne mu súdu emailom dňa 06. 08. 2025 a následne poštou dňa 08. 08. 2025, pričom na základe telefonického dopytu správneho súdu zo dňa 11. 08. 2025 uviedla, že výslovne súhlasí s prejednaním veci dňa 12. 08. 2025 v jej neprítomnosti.

15. Na nariadené pojednávanie dňa 12. 08. 2025 sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrenia orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy. Poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP správne súde rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

19. Podľa § 134 SSP (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. (2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu, b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený, c) ide o veci podľa § 192, d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba, e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d), f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

20. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

22. Podľa § 199 ods. 3 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

23. Podľa § 203 ods. 1 a 2 SSP (1) Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu. (2) Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

24. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len "kompenzácia") je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa tohto zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. Za kompenzáciu sa na účely tohto zákona považuje aj osobitná starostlivosť podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. sociálny dôsledok ťažkého zdravotného postihnutia je znevýhodnenie, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok a ktoré nie je schopná z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia prekonať sama.

28. Podľa § 2 ods. 3 Zákona č. 447/2008 Z. z. ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

29. Podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudková činnosť na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť.

30. Podľa § 10 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, sociálny pracovník príslušného orgánu a iní prizvaní odborníci najmä z oblasti stavebníctva, architektúry, ergoterapie a pomôcok.

31. Podľa § 11 ods. 5 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár požiada poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o kompletizáciu lekárskeho nálezu, ak je lekársky nález neúplný.

32. Podľa § 11 ods. 9 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo odborného lekárskeho nálezu lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

33. Podľa § 11 ods. 10 Zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

34. Podľa § 11 ods. 11 Zákona č. 447/2008 Z. z. výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2.

35. Podľa § 13 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. sociálna posudková činnosť na účely tohto zákona je a) posudzovanie individuálnych predpokladov fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, b) posudzovanie rodinného prostredia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, c) posudzovanie prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti, d) posudzovanie všetkých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a e) navrhovanie kompenzácií v jednotlivých oblastiach.

36. Podľa § 13 ods. 9 Zákona č. 447/2008 Z. z. výsledkom sociálnej posudkovej činnosti je posudkový záver, ktorého obsahom sú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia a návrh kompenzácie vo všetkých jej oblastiach.

37. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje a) mieru funkčnej poruchy, b) vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, c) sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, d) návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu, e) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, f) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, g) termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár, h) odôvodnenie komplexného posudku.

38. Podľa § 55 ods. 6 Zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

39. Podľa § 14 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby na účely tohto zákona, ak je odkázaná na osobnú asistenciu, opatrovanie alebo sociálnu službu podľa osobitného predpisu.

40. Podľa § 14 ods. 4 Zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa osobitného predpisu.

41. Podľa § 49 ods. 10 Zákona č. 448/2008 Z. z. odkázanosť fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby na účely poskytnutia sociálnej služby sa posudzuje podľa prílohy č. 3. Pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby sa dosiahnuté body podľa prílohy č. 3 písm. A v prvom bode až dvanástom bode sčítajú. Stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby a priemerný rozsah odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby v hodinách sa určí na základe celkového počtu bodov.

42. Podľa § 49 ods. 12 Zákona č. 448/2008 Z. z. ak fyzická osoba pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 písm. A dvanásteho bodu dosiahne 0 bodov, jej stupeň odkázanosti je VI a na body dosiahnuté podľa prílohy č. 3 písm. A prvého bodu až jedenásteho bodu sa neprihliada.

43. Podľa § 39 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. opatrovanie na účely tohto zákona je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na opatrovanie podľa § 14 ods. 4, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa § 39 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. účelom opatrovania je zabezpečiť pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych a vzdelávacích aktivít.

45. Podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. ak fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dovŕšila šesť rokov veku a je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na opatrovanie, osobne opatruje fyzická osoba uvedená v odsekoch 3 a 4, možno fyzickej osobe, ktorá opatruje, poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

46. Podľa § 40 ods. 3 Zákona č. 447/2008 Z. z. fyzickou osobou na účely poskytovania peňažného príspevku na opatrovanie je manžel, manželka, rodič alebo fyzická osoba, ktorá prevzala dieťa do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe rozhodnutia súdu, alebo fyzická osoba, ktorú súd ustanovil za opatrovníka fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, dieťa, starý rodič, vnuk, vnučka, súrodenec, nevesta, zať, svokor, svokra, švagor, švagriná, neter, synovec. Za nevestu sa považuje aj ovdovená žena po synovi svokry alebo svokra a za zaťa sa považuje aj ovdovený muž po dcére svokry alebo svokra.

47. Podľa § 53 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

48. Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 Správneho poriadku (1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. (2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

49. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

50. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

51. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

52. Predmetom prieskumu v prerokúvanej veci je rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa o nepriznaní peňažného príspevku na opatrovanie. Nebolo sporné, že dcéra žalobkyne je ťažko zdravotne postihnutou osobou podľa § 2 ods. 3 Zákona č. 447/2008 Z. z. s mierou funkčnej poruchy 60 %. Sporným ostalo, či je odkázaná na opatrovanie, čo je podľa § 39 ods. 1 a § 40 ods. 1 cit. zák. nevyhnutným predpokladom priznania tohto príspevku. Podľa § 14 ods. 4 cit. zák. je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa prílohy č. 3 k Zákonom č. 448/2008 Z. z., čomu zodpovedá priemerný denný rozsah 8 až 12 hodín, resp. viac ako 12 hodín odkázanosti na pomoc inej osoby. Takáto osoba vyžaduje aktívnu pomoc alebo aktívny dohľad pri bežných sebaobslužných úkonoch, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych a vzdelávacích aktivít, ktoré vzhľadom na svoje postihnutie nevie zvládnuť sama. Podľa § 49 ods. 10 Zákona č. 448/2008 Z. z. sa dosiahnuté body v prvom až dvanástom bode uvedenej prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z. sčítajú. Stupeň odkázanosti sa určí na základe celkového počtu bodov, a to v stupňoch II až VI (§ 49 ods. 11 cit. zák.). Podľa § 49 ods. 12 cit. zák. však platí, že ak fyzická osoba pri posudzovaní odkázanosti podľa prílohy č. 3 písm. A dvanásteho bodu (potreba dohľadu) dosiahne 0 bodov, jej stupeň odkázanosti je VI a na ostatné body sa neprihliada.

53. Podľa § 55 ods. 6 Zákona č. 447/2008 Z. z. je podkladom pre rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu komplexný posudok, ktorý sa podľa § 15 ods. 1 vypracúva na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru zo sociálnej posudkovej činnosti podľa § 13 ods. 9. Súčasťou lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 sú závery k jednotlivým druhom odkázanosti podľa § 14 ods. 4 cit. zák. Posudzovanie odkázanosti je však aj súčasťou sociálnej posudkovej činnosti [§ 13 ods. 1 písm. d) Zákona č. 447/2008 Z. z.], a preto je súčasťou aj posudkového záveru podľa § 13 ods. 9. Judikatúra už v zásade vyslovila, že lekárske posudky (a logicky aj z nich vychádzajúce komplexné posudky) predstavujú dôležitý dôkaz v správnom konaní, ktorý orgán verejnej správy vyhodnocuje z hľadiska úplnosti, presvedčivosti a toho, či sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/2/2022). Žalovaný aj správny súd tak musia skúmať, či obsah, prípadne odôvodnenie posudkov nie sú v rozpore s obsahom lekárskeho posudku alebo niektoré lekárske posudky nezohľadňujú, alebo či nie sú svojou celkovou skladbou nepreskúmateľné (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/7/2022). Keďže lekárske posudky, sociálny posudkový záver, komplexný posudok a rozhodnutie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako orgánu verejnej správy prvého stupňa, resp. žalovaného ako odvolacieho orgánu na seba nadväzujú, orgány verejnej správy môžu v odôvodnení svojho rozhodnutia preberať ich závery. Komplexný posudok je však zdrojom skutkových zistení, kým úlohou orgánov verejnej správy je následne zistený skutkový stav podradiť pod príslušné ustanovenia zákona (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/53/2023 zo dňa 30. 04. 2024).

54. Primárne správny súd riešil námietku zmeny stupňa odkázanosti maloletej F. B. na pomoc inej fyzickej osoby v odvolacom konaní. Posudková lekárka orgánu verejnej správy prvého stupňa v lekárskom posudku zo dňa 09. 09. 2022 uviedla, že stupeň odkázanosti dosahuje hodnotu II. (pri počte bodov 85). Na účel posúdenia stupňa odkázanosti maloletej F. podľa prílohy č. 3 k Zákonom č. 448/2008 Z. z. jednotlivé činnosti hodnotila takto: stravovanie a pitný režim (5 bodov), vyprázdňovanie močového mechúra (10 bodov), vyprázdňovanie hrubého čreva (10 bodov), osobná hygiena (5 bodov), celkový kúpeľ (5 bodov), obliekanie, vyzliekanie (10 bodov), zmena polohy, sedenie a státie (10 bodov), pohyb

po schodoch (10 bodov), pohyb po rovine (10 bodov), orientácia v prostredí (5 bodov), dodržiavanie liečebného režimu (0 bodov), potreba dohľadu (5 bodov). Celkovo dcéra žalobkyne získala 85 bodov, čomu prislúchal stupeň odkázanosti II. Posudkový lekár žalovaného v lekárskom posudku zo dňa 10. 03. 2024 uviedol, že stupeň odkázanosti je I. s počtom 105 bodov. Na účel posúdenia stupňa odkázanosti maloletej F. podľa prílohy č. 3 písm. A k Zákona č. 448/2008 Z. z. jednotlivé činnosti hodnotil takto: stravovanie a pitný režim (10 bodov), vyprázdňovanie močového mechúra (10 bodov), vyprázdňovanie hrubého čreva (10 bodov), osobná hygiena (10 bodov), celkový kúpeľ (5 bodov), obliekanie, vyzliekanie (10 bodov), zmena polohy, sedenie a státie (10 bodov), pohyb po schodoch (10 bodov), pohyb po rovine (10 bodov), orientácia v prostredí (10 bodov), dodržiavanie liečebného režimu (5 bodov), potreba dohľadu (5 bodov). Celkovo dcéra žalobkyne získala 105 bodov, čomu prislúchal stupeň odkázanosti I.

55. Správny súd uvádza, že v tomto druhu administratívneho konania sa na základe § 53 ods. 1 a 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. aplikujú ustanovenia Správneho poriadku s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak cit. zákon neustanovuje inak. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnuté, doterajšie konanie doplní a prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Zákon č. 447/2008 Z. z. aplikáciu § 59 ods. 1 Správneho poriadku nevylučuje a ani neobsahuje osobitné ustanovenia, ktoré by kompetenciu odvolacieho orgánu upravovali inak ako uvedené ustanovenie Správneho poriadku. Z ust. § 59 ods. 1 Správneho poriadku vyplýva, že odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a nie je viazaný ani skutkovými zisteniami a právnym názorom, ku ktorému dospel orgán verejnej správy prvého stupňa. Odvolací orgán nepreskúma iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 33/2004, v zmysle záverov ktorého „Z dikcie § 59 ods. 1 a 2 Správneho poriadku je zrejmé, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak, zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pri zmene rozhodnutia v dôsledku toho môže preskúmané rozhodnutie zmeniť aj v neprospech odvolateľa, (t. j. neuplatňuje sa zákaz reformatio in peius), ba dokonca môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (reformatio in melius).“ V prípade poskytovania peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia ide o poskytovanie peňažných prostriedkov zo štátneho rozpočtu, ktorých použitie je účelovo viazané, preto je povinnosťou odvolacieho orgánu zabezpečiť kontrolu čerpania peňažných prostriedkov z verejných zdrojov a priznať peňažný príspevok vtedy, ak sú splnené zákonné podmienky na jeho priznanie.

56. Ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. vymedzuje obsahovú náplň lekárskej posudkovej činnosti vykonávanú posudkovými lekármi úradu a ústredia, pričom podľa § 11 ods. 1 písm. d) lekárska posudková činnosť zahŕňa okrem iného i posudzovanie jednotlivých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 Zákona č. 447/2008 Z. z.. V zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona lekárska posudková činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, t.j. úradu v prvostupňovom konaní alebo ústredia v odvolacom konaní. Správny súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že posudkový lekár ústredia (žalovaného) má oprávnenie v rámci odvolacieho konania hodnotiť zdravotný stav osoby vo vzťahu ku kritériám ustanoveným Zákonom č. 447/2008 Z. z. odlišne od hodnotenia zdravotného stavu posudkovým lekárom úradu (orgánu verejnej správy prvého stupňa), t.j. aj v neprospech účastníka konania, pričom i v tomto prípade však platí, že žalovaný a aj správny súd musia skúmať, či obsah, prípadne odôvodnenie posudkov nie sú v rozpore s obsahom lekárskeho správ alebo niektoré lekárske správy nezohľadňujú, alebo či nie sú svojou celkovou skladbou nepreskúmateľné.

57. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že zdravotný stav dcéry žalobkyne posúdil v odvolacom konaní posudkový lekár žalovaného a svoje závery vyjadril v lekárskom posudku zo dňa 10. 03. 2024, v ktorom skonštatoval, že podkladom pre zhodnotenie miery funkčnej poruchy u posudzovanej maloletej F. sú lekárske nálezy predložené orgánu verejnej správy prvého stupňa, pričom za rozhodujúce považoval diagnózu diabetes mellitus I. typu na inzulíne, kompenzovaný, bez komplikácií. Ďalej uviedol, že 8,5 ročná maloletá F. je sledovaná v diabetologickej ambulancii pre novo diagnostikovaný diabetes mellitus I. typu v januári 2021, pričom dieťa má glykemický senzor, ktorý je napojený na mobilnú aplikáciu matky, intenzifikovaný režim 4 krát denne a matka jej pichá podkožne inzulín. V lekárskom posudku sa

ďalej uvádza, že základné ochorenie maloletej je toho času bez chronických komplikácií a glykémie sú väčšinou stabilné. Manažment ochorenia je zvládaný dobre, matka pichá inzulín, pripravuje diabetickú stravu podľa množstva sacharidových jednotiek, komunikuje s triednou učiteľkou v prípade hypo/hyperglykémii v škole. Maloletá navštevuje 3. ročník základnej školy, učí sa výborne, asistenta nepotrebuje a nemá individuálny študijný plán. Podľa posudkového lekára žalovaného z predložených odborných nálezoch nie sú preukázané závažné poruchy zmyslov, a to zraku a sluchu alebo psychické zmeny, pre ktoré by maloletá vyžadovala trvalý dohľad. Vzhľadom k uvedenému maloletá potrebuje pomoc inej osoby pri dodržiavaní liečebného režimu, pričom pri vykonávaní ostatných sebaobslužných činností je samostatná rovnako ako ostatné deti v jej veku, a preto stupeň odkázanosti je I. s počtom 105 bodov. Súčasne posudkový lekár žalovaného odkázal na § 14 ods. 2 Zákona č. 447/2008 Z. z., v zmysle, ktorého: „Pri posudzovaní odkázanosti nepľnoletej fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na pomoc inej fyzickej osoby sa neprihliada na potrebu pomoci pri zabezpečovaní starostlivosti o seba, starostlivosti o domácnosť alebo pri realizovaní základných sociálnych aktivít, ktoré vyplývajú z rodičovskej starostlivosti poskytovanej nepľnoletej fyzickej osobe rovnakého veku.“

58. V prerokovanej veci posudkový lekár ústredia dcéru žalobkyne pri úkonoch stravovania a pitného režimu obodoval na 10 bodov, z čoho možno usudzovať, že maloletá F. je schopná vykonávať všetky úkony stravovania (medzi ktoré patrí umiestnenie jedla na tanier, naliatie tekutiny do pohára/šálky a schopnosť ich prenesenia, bezpečné prenesenie jedla a tekutín z jedného miesta na druhé, úprava jedla a tekutín pred konzumáciou, rozdelenie (nakrájanie) potravy na menšie kúsky, prenesenie jedla a nápoja k ústam, konzumácia jedla a nápojov obvyklým spôsobom, rozpoznanie teploty jedla a nápojov, zistenie obsahu obalu s potravinami a nápojmi, zistenie záručnej doby z obalov potravín a nápojov, dávkovanie a užívanie enzýmov na trávenie podľa množstva a zloženia prijímanej potravy, dodržiavanie pitného režimu) samostatne. V rámci sociálnej posudkovej činnosti realizovanej prostredníctvom telefonického rozhovoru so žalobkyňou dňa 04. 03. 2024 však žalobkyňa výslovne uviedla, že zabezpečuje nákupy a celodennú stravu, pričom maloletá má celodennú stravu (koľko môže zjesť) naváženú s tým, že takto pripravené jedlo je schopná si naservírovať na tanier a preniesť z jedného miesta na druhé, a teda pri jedení a pri pitnom režime je samostatná, keď sa cíti dobre. Z uvedeného vyjadrenia možno a contrario vyvodit', že keď sa maloletá necíti dobre (v stave hyperglykémie/hypoglykémie) nie je pri jedení a pitnom režime samostatná. Posudkový lekár žalovaného sa uvedenou skutočnosťou pri posudzovaní odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby pri úkonoch stravovania a pitného režimu nezaoberal. Záznam zo sociálnej posudkovej činnosti nepodporuje záver posudkového lekára žalovaného, že maloletá je schopná vykonávať všetky úkony stravovania samostatne. Podobne aj predložené lekárske správy z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 18. 02. 2021, či zo dňa 08. 08. 2023, ktoré mali orgány verejnej správy k dispozícii a sú súčasťou administratívneho spisu, konštatujú, že je potrebné počítať sacharidové jednotky v jedle a dodržiavať stanovené sacharidové jednotky v strave, čo predstavuje nevyhnutnú súčasť liečby maloletej za účelom stabilizácie glykémii, v rámci ktorej maloletá s prihliadnutím na jej vek (v čase posudzovania mala 8,5 roka) zatiaľ potrebuje pomoc rodičov. V lekárskej správe G. A. G. z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 08. 08. 2023 sa tiež konštatuje, že vzhľadom na vek dieťaťa, je pre správnu a efektívnu liečbu nevyhnutná starostlivosť zo strany rodičov (vyžaduje sa režim diabetika), pričom žalobkyňa (matka) sa príkladne stará o zabezpečenie vyváženej stravy so stanoveným počtom sacharidových jednotiek, čo sa odzrkadľuje na stabilizovaných hodnotách glykémie. V následných lekárskejších nálezoch z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 09. 2023 a zo dňa 13. 12. 2023 sa však popisujú vyššie glykémie ráno, resp. dopoludnia a v lekárskom náleze zo dňa 13. 12. 2023 sa popisuje u maloletej F. i občasný výskyt hypoglykémie, t.j. v lekárskejších nálezoch z Detskej endokrinologickej ambulancie sa od septembra 2023 popisujú komplikácie pri základnom ochorení - nestabilita glykémii. Správny súd má za to, že lekárskejší posudok posudkového lekára žalovaného nijako zrozumiteľne nevyhodnocuje závery plynúce z týchto lekárskejších správ z Detskej endokrinologickej ambulancie a obmedzuje sa na strohé konštatovanie o samostatnosti maloletej F. B. pri vykonávaní sebaobslužných činností (s výnimkou dodržiavania liečebného režimu), a to bez toho, aby žalobkyňa dostala v lekárskom a komplexnom posudku vyčerpávajúcu a preskúmateľnú odpoveď, prečo u maloletej F. diagnostikované komplikácie pri základnom ochorení diabetes mellitus 1. typu (výskyt hypoglykémie, vyššie ranné/dopoludňajšie glykémie) ju nerobia ako fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na opatrovanie v zmysle § 14 ods. 4 Zákona č. 447/2008 Z. z..

59. Správny súd tiež uvádza, že dcéra žalobkyne bola pri úkonoch osobnej hygieny (medzi ktoré patrí umytie rúk, nôh, tváre, podpazušia, vonkajších pohlavných orgánov, výmena hygienických vložiek

a plienok, vyčistenie zubov alebo zubnej protézy, príprava pomôcok na holenie a oholenie sa, česanie vlasov, umývanie a úprava vlasov, čistenie uší, nosa a prínosných dutín, čistenie dolných ciest dýchacích, čistenie, strihanie alebo opilovanie nechťov na rukách, čistenie, strihanie alebo opilovanie nechťov na nohách, make-up) obodovaná posudkovým lekárom žalovaného na 10 bodov s tým, že je schopná vykonávať samostatne všetky úkony zabezpečenia osobnej hygieny. V prerokovanej veci záznam zo sociálnej posudkovej činnosti zo dňa 04. 03. 2024 opätovne nepodporuje záver posudkového lekára žalovaného, že maloletá nepotrebuje pomoc pri úkonoch osobnej hygieny a že je pri úkonoch osobnej hygieny plne sebestačná. Predmetný záver posudkového lekára žalovaného nie je podporený vyjadrením žalobkyne pri sociálnej posudkovej činnosti, ktorej súčasťou je tiež posudzovanie všetkých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 Zákona č. 447/2008 Z. z. (§ 13 ods. 1 písm. d) Zákona č. 447/2008 Z. z.). Žalobkyňa (matka) pri sociálnej posudkovej činnosti uviedla, že maloletá samostatne prejde do kúpeľne a zabezpečí si bežné úkony ako je umytie tváre, rúk, zubov a úpravu vlasov, nechty na rukách a nohách maloletej však strihá žalobkyňa a rovnako jej pomáha pri hypoglykémii. Posudkový lekár žalovaného sa uvedenou skutočnosťou výskytu komplikácií pri základnom ochorení - výskyt hypoglykémie (aj v noci), nestabilita glykémie ráno, resp. dopoludnia pri posudzovaní odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby pri úkonoch osobnej hygieny (predovšetkým v stave hypoglykémie, resp. hyperglykémie) nezaoberal a stroho len skonštatoval, že „...základné ochorenie je t.č. bez chronických komplikácií. Glykémie sú väčšinou stabilné. Manažment ochorenia zvládajú dobre...“. Žalobkyňa už v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu poukazovala na komplikácie súvisiace i s manažmentom ochorenia i pri dodržiavaní životosprávy a liečby, a to síce, že mal. dcéra máva nočné hypoglykémie, hypoglykémiu necíti, v noci „dojedá aj 3 - 4x“ s tým, že žalobkyňa jej podáva sacharidy dokiaľ treba a sleduje glykémie. Aj z lekárskeho nálezov z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 09. 2023, ako i zo dňa 13. 12. 2023, ktoré mal žalovaný k dispozícii a tieto sú súčasťou administratívneho spisu vyplýva úprava farmakologickej liečby, a to síce navýšenie ranného inzulínu („...Navyšujeme ranný Actrapid o 0,5j, po spotrebovaní Insulatardu prechod na Levemir“ ...“ – lekárskeho nález zo dňa 13. 12. 2023, („...Navyšujeme ranný Actrapid o 0,5-1 jh. ...“ – lekárskeho nález zo dňa 13. 09. 2023).

60. Pri úkonoch celkového kúpeľa bola maloletá obodovaná 5 bodmi, čo znamená, že je minimálne pri dvoch úkonoch celkového kúpeľa odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby. Medzi úkony celkového kúpeľa patrí vykonanie celkového kúpeľa vrátane umytia vlasov, rozpoznanie teploty vody, použitie pomôcok na vykonanie celkového kúpeľa a utieranie sa a krémovanie. Zo záznamu zo sociálnej posudkovej činnosti vyplýva, že žalobkyňa výslovne uviedla, že maloletá F. vojde sama do vane, vo vani stojí a žalobkyňa (matka) ju poumýva, vrátane umytia vlasov, osprchuje ju a poutiera. Z obsahu lekárskeho posudku posudkového lekára žalovaného, ktorý sa následne stal podkladom pre vypracovanie komplexného posudku žalovaného však nevyplýva, pri ktorých konkrétnych činnostiach v rámci úkonov celkového kúpeľa je maloletá odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby a pri ktorých už odkázaná nie je.

61. Rovnako hodnotenie oblasti obliekania, vyzliekania 10 bodmi nemá podporu vo vyjadreniach žalobkyne pri sociálnej posudkovej činnosti, ktorá uviedla, že maloletá je pri obliekaní, vyzliekaní a obúvaní samostatná vtedy, keď sa cíti dobre. Z uvedeného možno potom a contrario vyvodit', že ak sa maloletá necíti dobre (v stave hyperglykémie/hypoglykémie) nie je pri úkonoch obliekania, vyzliekania samostatná. Posudkový lekár žalovaného sa uvedenou skutočnosťou pri posudzovaní odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby pri úkonoch obliekanie, vyzliekanie nezaoberal napriek skutočnosti, že z predložených lekárskeho správ z Detskej endokrinologickej ambulancie vyplynulo (ako i z odvolania žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu), že maloletá máva občas hypoglykémie, ktoré sú ako je všeobecne známe možnou komplikáciou diabetu s potenciálne život ohrozujúcim stavom v prípade neposkytnutia rýchlej potrebnej pomoci osobe (v danom prejednávanom prípade mal. dieťaťu) v stave hypoglykémie.

62. Pri úkonoch dodržiavania liečebného režimu, medzi ktoré patrí dodržiavanie pokynov ošetrojúceho lekára, rozpoznanie správneho lieku, správnej dávky a príprava lieku, pravidelné užívanie liekov a aplikácia masťí, aplikácia podkožných injekcií (napr. inzulínu), dodržiavanie diéty bola maloletá obodovaná posudkovým lekárom žalovaného 5 bodmi, z čoho možno usudzovať, že maloletá je minimálne pri dvoch týchto úkonoch, ktoré však neboli posudkovým lekárom žalovaného konkrétne špecifikované, odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby. Z predložených lekárskeho správ z Detskej endokrinologickej ambulancie vyplýva, že dávky inzulínu sa ošetrojúcou detskou endokrinologičkou

a diabetologickou upravujú podľa hodnôt glykémii a tieto sú telefonicky konzultované a upravované so žalobkyňou (lekárska správa G. A. G. zo dňa 29. 01. 2021, ktorá bola súčasťou administratívneho spisu). Rovnako i z prepúšťacej správy z hospitalizácie maloletej vo Všeobecnej nemocnici Rimavská Sobota v období od 08. 01. 2021 do 15. 01. 2021 vyplýva, že dávkovanie medikamentózneho liečby je podľa odporúčenia endokrinológa s tým, že rozpis glykémii bol vydaný rodičom maloletej. Uvedené závery z lekárskej správy evokujú, že maloletá je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby pri dodržiavaní pokynov ošetrojúceho lekára, či pri rozpoznaní správneho lieku, správnej dávky a prípravy lieku, keď v konaní nebolo sporné, že maloletá si zatiaľ inzulín sama neaplikuje a tento jej aplikujú výlučne 4x denne rodičia (predovšetkým žalobkyňa). Súčasťou administratívneho spisu predloženého správneho súdu žalovaným bolo i vyjadrenie triednej učiteľky maloletej zo dňa 02. 10. 2023, v ktorom sa rovnako konštatuje, že inzulín je maloletej podávaný doma. Rovnako z potvrdenia lekárky endokrinologickej ambulancie G. A. G., ktoré je súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že maloletá vyžaduje špeciálnu diétu stravy, pričom je potrebné počítať sacharidové jednotky, čo zodpovedá vyjadreniam žalobkyne v zázname zo sociálnej posudkovej činnosti zo dňa 04. 03. 2024, že inzulín aplikujú maloletej rodičia, lieky dávkuje žalobkyňa a celodennú stravu (koľko môže maloletá zjesť) má mal. F. naváženú. Uvedené opätovne smeruje k indikácii istej miery odkázanosti maloletej na inú fyzickú osobu pri úkonoch dodržiavania liečebného režimu. Správny súd konštatuje, že počet 10 bodov môže dosiahnuť fyzická osoba, ktorá je schopná vykonávať všetky úkony dodržiavania liečebného režimu, počet 5 bodov môže dosiahnuť fyzická osoba, ktorá je minimálne pri dvoch úkonoch dodržiavania liečebného režimu odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby a počet 0 bodov môže dosiahnuť fyzická osoba, ktorá je pri väčšine úkonov (tri a viac) dodržiavania liečebného režimu odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby. Nie je zrejmé pokiaľ bola maloletá obodovaná posudkovým lekárom žalovaného v oblasti „Dodržiavania liečebného režimu“ 5 bodmi, pri ktorých konkrétnych úkonoch je čiastočne potrebná pomoc maloletej zo strany inej fyzickej osoby a pri ktorých táto pomoc potrebná nie je, v dôsledku čoho potom maloletá nie je odkázaná na pomoc inej fyzickej osobe pri väčšine úkonov dodržiavania liečebného režimu, čomu by zodpovedalo bodové ohodnotenie 0 bodov.

63. Správny súd v nadväznosti na vyššie uvedené v tejto spojitosti pre úplnosť dodáva, že posudková činnosť sa na účely Zákona č. 447/2008 Z. z. člení na lekársku posudkovú činnosť a sociálnu posudkovú činnosť, pričom sociálnu posudkovú činnosť možno charakterizovať ako nadstavbovú aktivitu zameranú na skúmanie a zhodnocovanie informácií o životnom kontexte a v životnom kontexte osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom potreby osoby s ťažkým zdravotným postihnutím sa v rámci sociálnej posudkovej činnosti analyzujú najmä prostredníctvom identifikácie prekážok (bariér), ktoré bránia uspokojovaniu potrieb tejto osoby, a teda sociálnej inklúzii osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Posudkový lekár žalovaného len stručne uviedol, že maloletá potrebuje pomoc inej osoby pri dodržiavaní liečebného režimu a pri vykonávaní ostatných sebaobslužných činností je samostatná rovnako ako ostatné deti v jej veku. V predloženej lekárskej správe z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 12. 2023, ktorú mali orgány verejnej správy k dispozícii, sa však konštatuje, že u maloletej sú glykémie počas dopoludnia vyššie, z čoho možno usudzovať na kolísavosť glykémii u maloletej a súčasne maloletá občas trpí hypoglykémiami (poklesom hladiny krvného cukru), ktoré ako je všeobecne známe predstavujú jednu z komplikácií diabetu. Posudkový lekár žalovaného, ktorého lekárske posudok sa stal podkladom napadnutého rozhodnutia žalovaného sa uvedenou skutočnosťou pri posudzovaní odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osobe pri jednotlivých posudzovaných úkonoch dôsledne nevysporiadal a obmedzil sa iba na konštatovanie, že maloletá je pri vykonávaní ostatných sebaobslužných činností (s výnimkou dodržiavania liečebného režimu) samostatná rovnako ako ostatné deti v jej veku, hoci zo sociálnej posudkovej činnosti vyplýva, že maloletá je samostatná vtedy, keď sa cíti dobre, t.j. za situácie absencie komplikácií pri diabete. Žalovaný, pokiaľ vychádzal z lekárskeho posudku, ktorý bol nedostatočne odôvodnený, potom taktiež nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie

64. Samostatnú pozornosť správny súd venoval potrebe dohľadu. Dcéra žalobkyne bola pri úkonoch dohľadu obodovaná na 5 bodov, nakoľko je odkázaná počas dňa na dohľad pri minimálne troch činnostiach uvedených v bodoch 1 až 11 prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z.. Potreba dohľadu bola podľa posudkového lekára žalovaného preukázaná len pri činnostiach uvedených v bode 11 (Dodržiavanie liečebného režimu), pri ktorých čiastočne (t.j. minimálne pri dvoch úkonoch, avšak nie je pri väčšine úkonov dodržiavania liečebného režimu) potrebuje maloletá pomoc inej osoby, pričom maloletá nemá preukázané závažné poruchy zmyslov, a to zraku a sluchu alebo psychické zmeny, pre ktoré by vyžadovala trvalý dohľad s tým, že pri vykonávaní ostatných sebaobslužných činností je

samostatná rovnako ako ostatné deti v jej veku. Vzhľadom na uvedené u ďalších desiatich činností stanovených podľa jednotlivých bodov prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z., potreba dohľadu nebola zistená. Správny súd uvádza, že pojem dohľad treba chápať ako užšiu kategóriu, než je pojem pomoc a znamená pozorovanie, dozor či kontrolu zaisťujúcu dodržiavanie príkazov, noriem či predpisov (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/82/2021). Dvanásty bod cit. prílohy (potreba dohľadu) vystupuje do popredia práve v prípade duševných postihnutí, pri ktorých síce osoba môže byť fyzicky aj zmyslovo schopná vykonávať jednotlivé činnosti, nie je však spôsobilá si ich (plnohodnotne) uvedomiť, prípadne cielene usmerňovať a riadiť ich vykonávanie. Potreba dohľadu nad nimi tak čiastočne splyva s (čiastkovou) pomocou pri nich. Zo starších predložených lekárskeho nálezu bolo preukázané, že glykémia bola u maloletej najskôr stabilizovaná. V lekárskej správe G. A. G. zo dňa 19. 08. 2021 z Detskej endokrinologickej ambulancie (ktorá bola súčasťou administratívneho spisu) sa po prvýkrát uvádza, že u maloletej sú glykémie trochu vyššie ráno. V lekárskej správe lekárky G. A. G. zo dňa 13. 09. 2023, ktorá bola súčasťou administratívneho spisu sa už jasne uvádza, že maloletá máva ráno vyššie glykémie, a preto jej bola upravená farmakologická liečba, a to navýšená dávka ranného Actrapidu (lieku na zníženie vysokej hladiny cukru v krvi). Kolísavosť glykémii sa následne konštatuje i v lekárskej správe G. A. G. zo dňa 13. 12. 2023, v ktorej sa uvádza, že počas dopoludnia sú u maloletej vyššie glykémie. Navyše v predmetnej lekárskej správe zo dňa 13. 12. 2023 sa po prvýkrát v rámci popisu zdravotného stavu maloletej uvádza, že maloletá má občas hypoglykémie, pričom bolo odporúčané opätovné navýšenie ranného Actrapidu. Predmetnú lekársku správu zo dňa 13. 12. 2023 mal posudkový lekár žalovaného k dispozícii, pričom jej obsah svedčí o tom, že u maloletej boli prítomné zdravotné ťažkosti v podobe hypoglykémii ako jednej z komplikácií diabetu už v čase jeho posudkovej činnosti. Na poruchu vnímania, únavu, nesústredenosť, malátnosť v stave hypoglykémie poukazovala žalobkyňa i v správnej žalobe a rovnako už aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Žalobkyňa uvádzala, že keď maloletá povie „že sa jej trasú nohy, tak má zvyčajne glykémiu pod 3, čo je veľmi nízko“ ... „v noci počas spánku necíti, že jej glykémia klesá a je problém ju zobudiť. Mali sme stavy, kedy sa nechcela prebrať, doslova bola ako handrová bábika.“ Z lekárskeho posudku posudkového lekára žalovaného zo dňa 10. 03. 2024, ani z komplexného posudku žalovaného zo dňa 02. 04. 2024 a ani z posudkového záveru žalovaného nie je možné zistiť ako sa žalovaný s týmito skutočnosťami (výskyt hypoglykémii a pokles glykémie u maloletej v rizikovom období v noci počas spánku) vo väzbe na preukázanie potreby dohľadu pri činnostiach v bodoch 1 až 11 prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z. vyrovnal, hoci žalobkyňa už v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu namietala, že maloletá trpí hypoglykémiami, ktoré necíti. Žalobkyňa tiež už v odvolaní navyše uviedla, že pokles glykémie maloletá necíti počas spánku v noci, a teda žalobkyňa už v administratívnom konaní poukazovala na stav nevedomenia si hypoglykémie maloletou a absenciu schopnosti nať samostatne maloletou reagovať najmä v rizikovom období, ktorým je noc. V predložených odborných nálezoch z Detskej endokrinologickej ambulancie sú popisované stavy kolísavosti glykémii („...ráno máva vyššie glykémie...“ – lekársky nález zo dňa 13. 09. 2023, „...glykémie - občas. hypo., počas dopoludnia vyššie glykémie...“ – lekársky nález zo dňa 13. 12. 2023), ako i výskyt hypoglykémii („...občas hypoglykémie...“ – lekársky nález zo dňa 13. 12. 2023). Správny súd uzatvára, že s uvedenými komplikáciami v rámci základného ochorenia maloletej, ktorým je „diabetes mellitus I. typu“ bolo potrebné sa vo väzbe na posúdenie jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach v zmysle prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z. dôsledne zaoberať.

65. Pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukazoval na to (tak ako i posudkový lekár žalovaného v lekárskom posudku zo dňa 10. 03. 2024), že pri posudzovaní odkázanosti maloletej F. B. na opatrovanie postupoval aj so zreteľom na § 14 ods. 2 Zákonom č. 447/2008 Z. z., správny súd uvádza, že nespochybňuje, že pri posudzovaní odkázanosti nepľnoletej fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na opatrovanie sa neprihliada na potrebu pomoci pri zabezpečovaní starostlivosti o seba, starostlivosti o domácnosť alebo pri realizovaní základných sociálnych aktivít, ktoré vyplývajú z rodičovskej starostlivosti poskytovanej nepľnoletej fyzickej osobe rovnakého veku, avšak pokiaľ má príslušný orgán verejnej správy dodržať svoju zákonnú povinnosť riadne odôvodňovať rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) vydané v konaní o kompenzáciách, mal by v odôvodnení rozhodnutia venovať náležitú pozornosť tomu, aby presvedčivo vyargumentoval, z akého dôvodu dospel k záveru, že pomoc s konkrétnym úkonom alebo činnosťou zabezpečujú rovnako starej osobe bez ťažkého zdravotného postihnutia rodičia, a teda, že osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nie je odkázaná na pomoc s týmto úkonom alebo činnosťou z dôvodu svojho zdravotného postihnutia. Žalovaný však takýmto spôsobom nepostupoval. I v dôsledku tohto pochybenia žalovaný zaťažil svoje rozhodnutie vadou spočívajúcou v tom, že jeho rozhodnutie je ohľadom tohto posúdenia nepreskúmateľné pre

nedostatok dôvodov. Pokiaľ žalovaný v rámci vyjadrenia k správnej žalobe poukazoval na Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 28Sa/33/2018 - 104 zo dňa 31. 07. 2019, správny súd uvádza, že predmetné rozhodnutie nepredstavuje ustálenú rozhodovacia prax, ktorá je vytváraná najvyššími súdnymi autoritami (Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky, Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky).

66. Žalobkyňa k správnej žalobe pripojila aj novšiu lekársku správu G. A. G. z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 03. 2024, z ktorej vyplynulo, že maloletá máva „...v noci občas hypoglykémie..“. Ustanovenie § 204 SSP umožňuje správnomu súdu v odôvodnených prípadoch doplniť dokazovanie. Primárne však aj pre oblasť sociálnych vecí platí pravidlo obsiahnuté v § 135 ods. 1 SSP (v znení účinnom od 01. 07. 2023), podľa ktorého na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy, t.j. v danom prípade v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného dňa 10. 04. 2024. Správny súd môže (výnimočne, ak to nie je v rozpore s účelom správneho súdnictva) doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy najmä vtedy, ak od vykonaného dôkazu závisí zistenie splnenia podmienok na priznanie nároku na určitú sociálnu dávku alebo službu. Tak je to osobitne v prípade, ak je obsah posudku posudkového lekára neúplný alebo je namietaná jeho neobjektívnosť a žiadateľ predkladá také správy o svojom zdravotnom stave, ktoré neboli v posudkových záveroch obsiahnuté a vyhodnotené, hoci boli k dispozícii, alebo ak aj k dispozícii neboli, nové zistenia svedčia o tom, že zdravotné ťažkosti mohli byť v čase posudkovej činnosti už prítomné.

67. Správny súd uvádza, že hoci žalobkyňa pripojila k správnej žalobe lekársku správu G. A. G. zo dňa 13. 03. 2024, správny súd na ňu nemohol prihliadnuť, nakoľko táto lekárska správa nebola predložená v administratívnom konaní, a preto na ňu nemohol prihliadať ani žalovaný. Žalobkyňa ani netvrdila v podanej správnej žalobe a ani nepreukázala, že predmetnú lekársku správu zo dňa 13. 03. 2024 predložila v odvolacom konaní. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podľa § 57 ods. 1 písm. a) Zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba, ktorá je účastníkom právnych vzťahov vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu, je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, na jeho výšku alebo výplatu. Preto bolo na žalobkyňu, aby v priebehu administratívneho konania predložila všetky dôkazy, ktoré mohli prispieť k preukázaniu splnenia podmienok stanovených v Zákone č. 447/2008 Z. z. pre žiadajúce kompenzačný príspevok (§ 19 ods. 1 písm. n) Zákona č. 447/2008 Z. z.) a zároveň bolo tiež na žalobkyňu v akej miere využije procesné oprávnenia umožňujúce prerokovanie ňou uplatnených nárokov a riešenia jej sociálnej situácie s orgánmi verejnej správy. Správny súd však dopĺňa, že zdravotné ťažkosti maloletej pri základnom ochorení (hypoglykémie, nestabilita glykémii – ranné/doobedné zvýšenie glykémii) boli obsiahnuté už v lekárskej správe G. A. G. zo dňa 13. 12. 2023 ktorú mal posudkový lekár žalovaného k dispozícii a výskyt hypoglykémie v rizikovom období (v noci) a syndróm nevedomovania si hypoglykémie maloletou bol žalobkyňou uvádzaný i v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, avšak uvedené skutočnosti neboli posudkovým lekárom žalovaného dôsledne vyhodnotené vo väzbe na posúdenie odkázanosti maloletej na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach v zmysle prílohy č. 3 písm. A k Zákona č. 448/2008 Z. z., čo správny súd žalovanému vytkol.

68. Správny súd na tomto mieste pre úplnosť uvádza, že žalobkyňa pripojila k správnej žalobe i staršie lekárske nálezy z Detskej endokrinologickej ambulancie zo dňa 13. 12. 2023, 13. 09. 2023 a 08. 08. 2023. Správny súd nepristúpil k oboznamovaniu týchto listinných dôkazov – lekárske nálezy zo dňa 13. 12. 2023, 13. 09. 2023 a 08. 08. 2023, nakoľko sa jedná o lekárske nálezy, ktoré boli už súčasťou administratívneho spisu a správny súd nevidel dôvod na opakovanie dokazovania týmito listinami (lekárskymi nálezmi) v správnom súdnom konaní. Správny súd v tejto súvislosti uvádza, že zásadne nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje závery napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd zásadne nezisťuje skutkový stav veci a dokazovanie vykonáva iba výnimočne, pretože účelom správneho súdneho konania je predovšetkým preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy a jeho cieľom je odstránenie nezákonnosti. Správne súdnictvo je prevažne založené na prieskume zákonnosti už identifikovaného skutkového a právneho stavu, a preto sa dokazovanie v správnom súdnictve vykonáva v obmedzenom rozsahu. Zmyslom konania v správnom súdnictve nie je vykonávať rozsiahle dokazovanie a vyvodzovať z neho skutkové závery, ale poskytovať efektívnu ochranu subjektívnym právam fyzických a právnických osôb v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, preskúmať či kompetentné orgány pri riešení určitých otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Je potrebné mať na pamäti podstatnú skutočnosť,

že konanie o preskúmanie rozhodnutia na základe správnej žaloby v sociálnych veciach nie je konaním podľa Civilného sporového poriadku, správny súd nie je súdom skutkovým, aj keď v nevyhnutnej miere, len na dosiahnutie realizácie súdneho prieskumu, nie na ustálenie skutkového stavu, je oprávnený vykonať dokazovanie. Inak vyjadrené, rozsah doplnenia dokazovania musí byť nastavený tak, aby správny súd nenahradzoval činnosť orgánov verejnej správy.

69. Pokiaľ žalobkyňa pre porovnanie poukazovala na prílohu č. 4 k Zákonom č. 461/2003 Z. z., správny súd uvádza, že predmetnú žalobnú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa druhu zdravotného postihnutia orgánov a systémov posudzuje Sociálna poisťovňa podľa Zákona č. 461/2003 Z. z.. Závery Sociálnej poisťovne nie sú pri posúdení miery funkčnej poruchy a odkázanosti na niektorú z foriem kompenzácie pre príslušný Úrad práce sociálnych vecí a rodiny právne významné, ani záväzné. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť uvedená v prílohe č. 4 k Zákonom č. 461/2003 Z. z. podľa druhu zdravotného postihnutia orgánov a systémov a miera funkčnej poruchy a odkázanosti na niektorú z foriem kompenzácie vzájomne nesúvisia, nepodmieňujú sa, a preto je nepriliehavé porovnávanie prejednávanej veci týkajúcej sa žalobkyňou uplatneného nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu (opatrovanie) s prílohou č. 4 k Zákonom č. 461/2003 Z. z..

70. Žalobkyňa ďalej v správnej žalobe poukazovala na to, že orgány verejnej správy pristúpili k výkladu ustanovení Zákona č. 447/2008 a k aplikácií na prípad dcéry žalobkyne spôsobom, ktorý odporuje čl. 41 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 23 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 28 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím. Správny súd nezistil, že by došlo k porušeniu žalobkyňou uvádzaného článku Ústavy Slovenskej republiky, resp. článkov citovaných dohovorov. Právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia upravuje Zákon č. 447/2008 Z. z. a správny súd nezistil, že by tieto ustanovenia zákona odporovali ustanoveniam Ústavy Slovenskej republiky, či Dohovoru o právach dieťaťa alebo Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím. Žalobkyňa v správnej žalobe ani nešpecifikovala, ktoré prípadné ustanovenie Zákona č. 447/2008 Z. z. by malo byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, či Dohovorom o právach dieťaťa alebo Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím.

71. Správny súd rezultuje, že z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP (napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov) a vec vrátiť žalovanému podľa § 191 ods. 4 SSP na ďalšie konanie. Správny súd sa nestotožnil s návrhom žalobkyne na zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Podľa správneho súdu nebolo potrebné zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, keďže v odvolacom konaní došlo k nezávislému vykonaniu lekárskej posudkovej činnosti posudkovým lekárom žalovaného a žalovaný môže v rámci svojej kompetencie v odvolacom administratívnom konaní v súlade s § 59 ods. 1 až 3 Správneho poriadku v spojení s § 53 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z. z. sám odstrániť vytýkané vady. Pre odvolacie konanie podľa Správneho poriadku v spojení s § 53 ods. 1 a 2 Zákona č. 447/2008 Z. z. je typický (úplný) apelačný princíp. Rovnako správny súd poukazuje i na to, že odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti orgánu verejnej správy, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti konania (§ 59 ods. 3 Správneho poriadku)

72. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude nanovo posúdiť odkázanosť mal. dcéry žalobkyne na pomoc inej fyzickej osoby, a to vo vzťahu k podmienkam na priznanie peňažného príspevku na opatrovanie, pričom žalovaný sa dôsledne vysporiada i s konkrétnymi prejavmi, či komplikáciami ťažkého zdravotného postihnutia maloletej vo väzbe na posúdenie jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach v zmysle prílohy č. 3 písm. A k Zákonom č. 448/2008 Z. z.. Následne žalovaný nanovo rozhodne o žiadosti žalobkyne rozhodnutím, ktoré odôvodní v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku v spojení s § 53 ods. 1 Zákonom č. 447/2008 Z. z.. Právnym názorom správneho súdu je žalovaný v ďalšom konaní viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

73. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej správny súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a zaviazal žalovaného na ich

náhradu. Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym z súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v prípade konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) (správne žaloby v sociálnych veciach) nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b) SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.